

תת"ע 4141/10/23 - הרוש צפורה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 4141-10-23 מדינת ישראל נ' הרוש צפורה
תיק חיצוני: 90526166971

לפני מבקשת נגד משיבה
כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביץ-אורי
הרוש צפורה
מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק שניתן בהיעדר התייצבות המבקשת ביום 05.02.2024.

1. כנגד המבקשת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה שבוצעה ביום 27.01.2023 של נהיגה במהירות מעל למותר בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 שנאכפה באמצעות מצלמת מהירות מסוג א/3.
2. ביום הדיון לא התייצבה המבקשת בבית המשפט ומשכך נשפטה בהעדרה והושתו עליה קנס על סך 1500 ₪, פסילה מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 30 ימים ופסילה על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים.

טענות הצדדים

3. המבקשת טענה כי מעולם לא קיבלה את ההזמנה לדיון בבית המשפט.
4. עוד טענה המבקשת כי הרכב נמצא בשימוש של מספר אנשים נוספים וכי לא היא נהגה ברכב בעת ביצוע העבירה.
5. לטענת המשיבה ההזמנה לדיון נשלחה למבקשת כדין באמצעות דואר רשום אך חזרה בציון "לא נדרש".
6. עוד טענה המשיבה כי בשל שיקולי יעילות הליכים ובזבוז זמן שיפוטי אין לאפשר את קבלת הבקשה.

דיון והכרעה

הבקשה הוגשה ללא תצהיר ועל כן דינה להדחות על הסף. למעלה מן הצורך, אדון בבקשה לגופה:

7. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 **חסין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

8. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

9. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

10. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

11. בעבירות קלות, קובעת תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 :

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."

משהוכח כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדין, רואים אותו כמי שהגיע למענו תוך 15 יום מיום שנשלח (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 **בולנדי נ' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו 21.05.17), עפ"ת (חי') 67571-03-18, **אפשטיין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 25.04.18), רע"פ 106/15 **עו"ד קריב נ' מדינת ישראל**

(פורסם בנוב 20.01.15).

גם בעפ"ת 62391-02-19 **סויטי נ' מדינת ישראל** (לא פורסם), נקבע כי על מנת לבסס את חזקת המסירה הקבועה בסעיף 44 לתקנות די להראות כי נשלחה לנמען הזמנה בדואר רשום.

12. דהיינו, אם הוכחה המשיבה כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדן, חזקה שההודעה נשלחה כדן ועל המבקש מוטל הנטל להפריך חזקה זו.

13. על פי אישורי המסירה שצורפו לתגובת המשיבה, הודעה בדבר ביצוע עבירה וההזמנה לדין נשלחה לכתובתה הרשומה של המבקשת "חוט השני 52/1 מעלה אדומים". ההודעה בדבר ביצוע עבירה חזרה בציון "לא נדרש" בתאריך 14.03.2023 וההזמנה לדין חזרה בציון "לא נדרש" בתאריך 11.12.2023.

המבקשת לא עמדה בנטל ההוכחה הדרוש להוכיח כי לא קיבלה את ההזמנה לדין בנסיבות שאינן תלויות בה.

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדין הומצאה למבקשת כדן ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותה לדין.

האם קיים חשש לעיוות דין

אחר נהג ברכב

14. המבקשת טענה כי במועד ביצוע העבירה לא היא נהגה ברכב, אלא אדם אחר, שכן הרכב נמצא בשימוש של מספר אנשים נוספים.

15. ברע"פ 7709/13 **שמעון סאסי נ' מדינת ישראל** מיום 28.11.13 קבע בית המשפט העליון:

"...טענתו לפיה הוא עצמו לא נהג ברכב, איננה מבססת חשש לעיוות דין כלפיו".

16. גם ברע"פ 7018/14 **מיכאל טיטלבאום נ' מדינת ישראל** מיום 30.10.2014 נקבע:

"גם טענתו של המבקש, לפיה ההארכה נדרשת לשם הסבת הדו"חות על שמם של נהגים אחרים שהשתמשו ברכב, אין בכוחה להועיל למבקש, בנסיבות העניין (ראו: רע"פ 1446/14 ריאד נ' מדינת ישראל (26.3.2014); רע"פ 9580/11 יוסף נ' מדינת ישראל (27.12.2011))."

17. טענה זו נבחנה מספר רב של פעמים גם בבית המשפט המחוזי אשר קבע בהחלטותיו כי טענת "אחר נהג ברכב" אינה מבססת חשש לעיוות דין וכי ואין לראות בטענה זו כ"נימוק מיוחד", בהתאם לסעיף 230 לחסד"פ או כטענה שמקימה חשש לעיוות דין אם לא יוארך המועד להישפט (עפ"ת 42642-12-17 **שאול שלום נ' מדינת ישראל** מיום 1.4.2018 (להלן: "עניין שאול שלום"), עפ"ת 45391-01-19 **גיא כהן נ' מדינת ישראל** מיום 31.3.2019, עפ"ת 45005-06-18 **הלל רוזנברג נ' מדינת ישראל** מיום 24.12.2018, עפ"ת 51304-09-16 **חי חיים אור גל נ' מדינת ישראל** מיום 3.11.2016).

18. גם במקרים בהם קיימת תשתית ראייתית מוצקה לפיה אדם אחר ביצע את העבירה ולא הנאשם עצמו, זאת

בהסתמך על תצהירו של אחר המודה בנהיגה ברכב בזמן ביצוע העבירה שהינה ראייה מוצקה ובעלת משקל, אין קבלת הבקשה בדבר הארכת המועד להישפט מוצדקת (רע"פ 7839/08 **שמעון קורנפלד נ' מדינת ישראל** מיום 10.11.2008; רע"פ 9540/08 **עופר מוסברג נ' מדינת ישראל**, 8.1.2009; רע"פ 8927/07 **סעד אבו עסב נ' מדינת ישראל** מיום 29.1.2008, רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מדינת ישראל** מיום 10.2.2015, רע"פ 2754/12 **ביסמוט נ' מדינת ישראל** מיום 19.4.2012, רע"פ 222/13 **מחמוד נ' מדינת ישראל** מיום 17.1.2013).

19. זאת ועוד, כפי שקבע בית המשפט המחוזי (כב' השופטת אריאליו) המדובר בטענת הגנה שכיחה ועל כן, אין מקום להכיר בה, שכן הכרה זו תביא לפתיחת פתח רחב ותפגע בשיקולי מדיניות הנוגעות ביעילות ההליכים בבית המשפט לתעבורה (עניין **שאול שלום**).

על כן, גם אם הוכחה טענת המבקשת כי הדו"ח ניתן במהלך שימושו של אחר ברכב, אין בכך משום עיוות דין המצדיק קבלת הבקשה.

20. בנסיבות אלה איני סבורה כי יגרם לנאשמת עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ח' אייר תשפ"ד, 16 מאי 2024, בהעדר הצדדים.